A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2014. január 23.*

„Fellebbezés — Közösségi védjegy — WESTERN GOLD szóvédjegy — A WeserGold, Wesergold és WESERGOLD nemzeti, nemzetközi és közösségi szóvédjegyek jogosultjának felszólalása”

A C-558/12. P. sz. ügyben,

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM),** (képviseli: A. Pohlmann, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2012. december 4-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG,** korábban: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (székhelye: Rinteln [Németország], képviseli: T. Melchert Rechtsanwalt)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Lidl Stiftung & Co. KG** (székhelye: Neckarsulm [Németország], képviselik: M. Wolter és A. K. Marx Rechtsanwälte)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Borg Barthet tanácselnök (előadó), E. Levits és M. Berger bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) az Európai Unió Törvényszéke T-278/10. sz., Wesergold Getränkeindustrie kontra OHIM – Lidl Stifung (WESTERN GOLD) ügyben 2012. szeptember 21-én hozott azon ítéletének (a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az említett bíróság hatályon kívül helyezte az OHIM első fellebbezési tanácsának a Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG és a Lidl Stiftung & Co. KG közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2010. március 24-én hozott határozatát (R 770/2009–1. sz. ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

2 A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) „Viszonylagos kizáró okok” címet viselő 8. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

b) a megjelölést a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt a fogyasztók a korábbi védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”

A jogvita előzményei

3 2006. augusztus 23-án a Lidl Stiftung & Co. KG (a továbbiakban: Lidl Stiftung) közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az OHIM-hoz a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján, amelynek helyébe a 207/2009 rendelet lépett.

4 A lajstromoztatni kívánt védjegy a „WESTERN GOLD” szómegjelölés volt.

5 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerint 33. osztályba tartozó, következő áruk vonatkozásában tették: „Szeszes italok, különösen whisky”.

6 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2007. január 22-i, 3/2007. számában hirdették meg.

7 2007. március 14-én a Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (a továbbiakban: Wesergold Getränkeindustrie), amelynek jogutódja jelenleg a riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (a továbbiakban: „riha WeserGold Getränke”), a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a szóban forgó védjegynek a jelen ítélet 5. pontjában említett árukra vonatkozó lajstromozásával szemben.

8 A felszólalás különböző korábbi védjegyeken alapult.

9 Az első hivatkozott korábbi védjegy a 2 994 739. lajstromszámú, 2003. január 3-án bejelentett és 2005. március 2-án lajstromozott WeserGold közösségi szóvédjegy volt, amely a 29., 31. és 32. osztályba tartozó alábbi leírásnak megfelelő árukat jelölt:

– 29. osztály: „tartósított, szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek; étkezési zselék, lekvárok, kompótok; tejtermékek, nevezetesen főként joghurtból, továbbá gyümölcs- vagy zöldséglevekből készült joghurt alapú italok”;

– 31. osztály: „friss gyümölcsök”; és

– 32. osztály: „ásványvizek és szénsavas vizek; egyéb alkoholmentes italok, nevezetesen limonádék, szódavizek és kólák; gyümölcslevek, gyümölcsitalok, zöldséglevek és zöldségitalok; szörpök és más készítmények italokhoz”.

10 A második hivatkozott korábbi védjegy a 30 257 995. lajstromszámú, 2002. november 26-án bejelentett és 2003. február 27-én lajstromozott WeserGold német szóvédjegy volt, amely a 29., 31. és 32. osztályba tartozó alábbi leírásnak megfelelő árukat jelölt:

– 29. osztály: „tartósított, szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek; étkezési zselék, lekvárok, kompótok; tejtermékek, nevezetesen főként joghurtból, továbbá gyümölcs- vagy zöldséglevekből készült joghurt alapú italok”;

– 31. osztály: „friss gyümölcsök”;

– 32. osztály: „ásványvizek és szénsavas vizek; egyéb alkoholmentes italok, nevezetesen limonádék, szódavizek és kólák; gyümölcslevek, gyümölcsitalok, zöldséglevek és zöldségitalok; szörpök és más készítmények italokhoz”.

11 A harmadik hivatkozott korábbi védjegy a 801 149. lajstromszámú, 2003. március 13-án bejelentett, a Cseh Köztársaságra, Dániára, Spanyolországra, Franciaországra, Olaszországra, Magyarországra, Ausztriára, Lengyelországra, Portugáliára, Szlovéniára, Svédországra, az Egyesült Királyságra és a Benelux államokra kiterjesztett Wesergold nemzetközi szóvédjegy volt, amely a 29., 31. és 32. osztályba tartozó, a jelen ítélet 10. pontjában foglalt leírásnak megfelelő árukat jelölt.

12 A negyedik hivatkozott korábbi védjegy a 902 472. lajstromszámú, 1970. június 12-én bejelentett, 1973. február 16-án lajstromozott és 2000. június 13-án megújított WESERGOLD német szóvédjegy volt, amely a 32. osztályba tartozó alábbi leírásnak megfelelő árukat jelölt: „almaborok, limonádék, ásványvizek, zöldséglevek mint italok, gyümölcslevek”.

13 Az ötödik hivatkozott korábbi védjegy a 161 413. lajstromszámú, 1996. június 26-án bejelentett és 1999. május 11-én lajstromozott WESERGOLD lengyel szóvédjegy volt, amely a 32. osztályba tartozó alábbi leírásnak megfelelő árukat jelölt: „ásványvizek és forrásvizek; szódavizek, alkoholmentes italok; gyümölcslevek, gyümölcsnektárok, gyümölcsszörpök, zöldséglevek, zöldségnektárok, üdítőitalok, gyümölcsitalok, limonádék, szénsavas italok, ásványi anyag tartalmú italok, jeges teák, ízesített ásványvizek, ásványvizek hozzáadott gyümölcslevekkel; valamennyi említett ital mint nem gyógyászati célú diétás készítmény”.

14 A Wesergold Getränkeundustrie a felszólalása alátámasztására a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okra hivatkozott.

15 2009. június 11-én az OHIM felszólalási osztálya (a továbbiakban: felszólalási osztály) helyt adott a felszólalásnak, és a szóban forgó közösségi védjegybejelentést elutasította. A felszólalási osztály eljárásgazdaságossági okokból a felszólalás vizsgálatát a korábbi közösségi szóvédjegyre korlátozta, amely esetében a tényleges használat igazolása nem volt szükséges.

16 A Lidl Stiftung 2009. július 13-án a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján megfellebbezte az OHIM előtt a felszólalási osztály határozatát.

17 A vitatott határozattal az OHIM első fellebbezési tanácsa (a továbbiakban: fellebbezési tanács) a fellebbezésnek helyt adott, és hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az érintett vásárlóközönséget az Európai Unió nagyközönsége alkotja. A bejelentett védjeggyel jelölt, 33. osztályba tartozó áruk, nevezetesen a „szeszes italok, különösen whisky” nem hasonlók a korábbi védjegyekkel jelölt, 29. és 31. osztályba tartozó árukhoz. Kisebb mértékű hasonlóság áll fenn a bejelentett védjeggyel jelölt, 33. osztályba tartozó áruk és a korábbi védjegyekkel jelölt, 32. osztályba tartozó áruk között. Az ütköző megjelölések vizuális és hangzásbeli hasonlósága közepes mértékű, de fogalmilag eltérők. A korábbi védjegyek megkülönböztető képességét illetően a fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy az az átlagosnál kissé gyengébb a „gold” szó jelenléte miatt, amelynek a megkülönböztető képessége gyenge. Végül a fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy az ügy összes körülményének az összetéveszthetőség értékelése során történő mérlegelése az ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőség hiányának megállapítását eredményezte.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

18 A Törvényszék Hivatalához 2010. június 21-én benyújtott keresetlevelével a Wesergold Getränkeindustrie keresetet indított a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránt.

19 Keresete alátámasztására négy, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának, 64. cikkének, 75. cikke második mondatának, valamint, másodlagosan, 75. cikke első mondatának a megsértésére alapított jogalapra hivatkozott.

20 A Törvényszék csak az első jogalapot vizsgálta.

21 A megtámadott ítélet 24. és 25. pontjában a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy az érintett vásárlóközönség átlagos uniós fogyasztókból áll.

22 Az érintett áruk összehasonlítását illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 41. pontjában azt állapította meg, hogy a bejelentett védjeggyel érintett szeszes italok és a korábbi védjegyekkel érintett alkoholmentes italok csupán csekély mértékű hasonlóságot mutatnak.

23 Az ütköző megjelölések összehasonlítását illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 47., illetve 50. pontjában azt állapította meg, hogy a megjelölések vizuális és hangzásbeli szempontból közepesen hasonlítanak egymásra, az ítélet 56. pontjában pedig azt mondta ki, hogy a megjelölések fogalmilag eltérők.

24 Az említett ítélet 58. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a megjelölések összességükben véve, vizuális és hangzásbeli szempontból vett hasonlóságuk ellenére eltérők.

25 A Törvényszék a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének a fellebbezési tanács által lefolytatott, és a Wesergold Getränkeindustrie által vitatott értékelését is megvizsgálta.

26 A korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességével kapcsolatban a Törvényszék a megtámadott ítélet 65–68. pontjában megvizsgálta a Wesergold Getränkeindustrie által a felszólalási osztály elé, illetve a fellebbezési tanács elé terjesztett beadványt. Az ítélet 70. pontjában megállapította, hogy a Wesergold Getränkeindustrie a fellebbezési tanács előtti ellenkérelmében nem terjesztett elő kifejezetten a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességével kapcsolatos érveket, csupán a felszólalási osztály elé terjesztett írásbeli beadványaira hivatkozott, amelyek azonban egy bizonyítékokkal alátámasztott olyan állítást tartalmaztak, amely szerint a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességgel rendelkeznek.

27 A megtámadott ítélet 71. és 72. pontjában a Törvényszék a 207/2009 rendelet 64. cikkének (1) bekezdése alapján lényegében azt mondta ki, hogy a fellebbezési tanácsnak az előtte benyújtott fellebbezés folytán el kell végeznie a felszólalás új és teljes érdemi vizsgálatát, úgy a jogi, mint a tényállási elemek vonatkozásában, és következésképpen a Wesergold Getränkeindustrie által a felszólalási osztály elé terjesztett valamennyi érvet meg kellett vizsgálnia. Ily módon, minthogy a Wesergold Getränkeindustrie hivatkozott a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességére a felszólalási osztály előtti eljárás során, a Törvényszék szerint a fellebbezési tanács nem állapíthatta meg azt, hogy ez utóbbi társaság nem hivatkozott arra, hogy a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége használatuk révén fokozódott.

28 Az ítélet 73. pontjában a Törvényszék ezért azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

29 Az említett ítélet 82. és 83. pontjában a Törvényszék lényegében azt mondta ki, hogy a fellebbezési tanács azáltal, hogy nem vizsgálta meg a Wesergold Getränkeindustrie által a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességére vonatkozó érvek és bizonyítékok megalapozottságát, elmulasztott megvizsgálni egy, a lajstromoztatni kívánt védjegy és a korábbi védjegyek közötti összetéveszthetőség fennállására vonatkozó átfogó értékelés során esetlegesen releváns tényezőt, és ebből következően olyan lényeges eljárási szabályt sértett, amely a vitatott határozat hatályon kívül helyezését eredményezi.

30 Következésképpen a Törvényszék helyt adott a Wesergold Getränkeindustrie által hivatkozott első jogalapnak és hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot anélkül, hogy szükséges lett volna az általa hivatkozott egyéb jogalapokról érdemben határozni.

A felek Bíróság előtti kérelmei

31 Az OHIM fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– kötelezze a riha WeserGold Getränkét az első- és a másodfokú eljárással összefüggő költségek viselésére.

32 A riha WeserGold Getränke kéri a fellebbezés elutasítását és az OHIM kötelezését a költségek viselésére.

33 A Lidl Stiftung azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és a riha WeserGold Getränkét kötelezze az első- és a másodfokú eljárással összefüggő költségek viselésére.

A fellebbezésről

34 Fellebbezése alátámasztásául az OHIM három jogalapra hivatkozik: az első jogalapot a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, a másodikat e rendelet 64. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 76. cikke (1) bekezdésének megsértésére, a harmadikat pedig azon állandó ítélkezési gyakorlat megsértésére alapítja, amelyik szerint nem lehet valamely határozatot olyan hiba miatt hatályon kívül helyezni, amely nyilvánvalóan nem gyakorol befolyást a határozatra.

A felek érvei

35 Az OHIM első jogalapja szerint, amelyet a Lidl Stiftung is támogat, a Törvényszék tévesen értelmezte a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbezési tanácsnak annak ellenére meg kellett volna vizsgálnia a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét, hogy azt állapította meg, hogy a szóban forgó védjegyek összességükben különbözők. A megjelölések közötti hasonlóság viszont az említett 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében elengedhetetlen feltétele az összetéveszthetőség fennállásának. Az OHIM szerint ezért ha az ütköző megjelölések összességükben különbözőek, akkor nem szükséges megvizsgálni azt, hogy a felszólalás alapjául hivatkozott védjegy nagymértékű használat révén fokozott megkülönböztető képességre tett-e szert. Az OHIM különösen a C-106/03. P. sz., Vedial kontra OHIM ügyben 2004. október 12-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-9573. o.) 51. pontjára hivatkozva úgy érvel, hogy ez az értelmezés egyébiránt összhangban áll az állandó ítélkezési gyakorlattal.

36 A Lidl Stiftung a C-370/10. P. sz., Ravensburger kontra OHIM ügyben 2011. március 14-én hozott végzésre hivatkozva hozzáfűzi ehhez, hogy az összetéveszthetőség vizsgálata során először mindegyik kritériumot önmagában kell megvizsgálni, függetlenül attól, hogy a többi feltétel fennáll-e, illetve milyen mértékben áll fenn, és hogy a korábbi védjegy fokozott megkülönböztető képessége nem ellensúlyozhatja az ütköző védjegyek hasonlóságának hiányát.

37 Az OHIM és a Lidl Stiftung következésképpen úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen helyezte hatályon kívül a vitatott határozatot amiatt, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét, mivel nem teljesült a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az összetéveszthetőség fennállásának egyik elengedhetetlen feltétele.

38 A riha WeserGold Getränke úgy ítéli meg, hogy az első fellebbezési jogalap nem megalapozott, mivel a Törvényszéknek a szóban forgó védjegyek hasonlóságának hiányára vonatkozó értékelése köztes megállapításnak minősült, amelyet még a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének kérdésével is ütköztetni kellett. Szerinte a védjegyek közötti fogalmi hasonlóságot nem lehet a megkülönböztető képességük kérdésétől függetlenül értékelni. A vásárlóközönség által a védjegyről alkotott kép ugyanis aszerint változik, hogy a védjegy bizonyos elemei – vagy azért, mert egy reklámfogásra utalnak, vagy azért, mert védjegyként ismertté váltak – jobban előtérben vannak-e a vásárlóközönség képzetében.

39 A riha WeserGold Getränke ezenkívül úgy véli, hogy az OHIM álláspontja nem támasztható alá a következetes ítélkezési gyakorlattal.

A Bíróság álláspontja

40 Az OHIM első jogalapjával lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot amiatt, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét, holott előzőleg azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyek nem hasonlítanak egymásra.

41 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy mind a bejelentett, mind a korábbi védjegy azonos vagy hasonló legyen, és a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlók legyenek a korábbi védjegy áruihoz vagy szolgáltatásaihoz, és e feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd a fent hivatkozott Vedial kontra OHIM ügyben hozott ítélet 51. pontját, és a C-234/06. P. sz., Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-7333. o.] 48. pontját).

42 A riha WeserGold Getränke állításával ellentétben a Bíróság e tekintetben következetes ítélkezési gyakorlatot alakított ki. A Bíróság több ízben emlékeztetett arra, hogy a korábbi és a bejelentett védjegy közötti hasonlóság hiánya esetén a korábbi védjegy fokozott megkülönböztető képessége, illetve az érintett áruk vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága nem elegendő az ütköző védjegyek összetéveszthetőségének megállapításához (lásd ebben az értelemben a C-254/09. P. sz., Calvin Klein Trademark Trust kontra OHIM ügyben 2010. szeptember 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-7989. o.] 53. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

43 Ezenkívül a C-193/09. P. sz., Kaul kontra OHIM ügyben 2010. március 4-én hozott végzésben a Bíróság mint nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította az arra alapított jogalapot, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy bizonyos esetekben csupán az ütköző védjegyek közötti hasonlóság vizsgálata alapján, tehát különösen a korábbi védjegy esetleges fokozott megkülönböztető képességének vizsgálata nélkül is el lehet utasítani a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított felszólalásokat. A Bíróság e végzés 45. pontjában lényegében azt mondta ki, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot annak megállapításakor, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa, miután arra a következtetésre jutott, hogy az érintett vásárlóközönség semmiképpen nem tekinti hasonlónak az ütköző védjegyeket, jogosan állapíthatta meg az összetéveszthetőség kizártságát anélkül, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelése keretében előzetesen meg kellett volna vizsgálnia különösen a korábbi védjegy esetlegesen fennálló fokozott megkülönböztető képességét.

44 A szóban forgó védjegyek közötti hasonlóság következésképpen a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében szükséges feltétel az összetéveszthetőség fennállásának megítélése szempontjából. Ezért az ütköző védjegyek hasonlóságának hiánya esetén nem alkalmazható ez a 8. cikk.

45 Valamely védjegy használat révén szerzett megkülönböztető képessége tehát olyan tényező, amelyet figyelembe kell venni annak értékelésekor, hogy a megjelölések, illetve az áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság elegendő-e az összetéveszthetőség megállapításához (lásd ebben az értelemben a C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-5507. o.] 24. pontját).

46 Márpedig a jelen ügyben a Törvényszék okfejtése a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves értelmezését jelenti.

47 Jóllehet a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában azt állapította meg, hogy az ütköző megjelölések vizuális és hangzásbeli hasonlóságaik ellenére összességükben különbözők, a vitatott határozat jogszerűségét illetően le akarta vonni annak jogi következményeit, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét. Az ítélet 70–72. pontjában ezért rámutatott arra, hogy a fellebbezési tanácsnak a 207/2009 rendelet 64. cikkének (1) bekezdésével összhangban meg kellett volna vizsgálnia a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét, ám ezt elmulasztotta. A Törvényszék ezért az ítélet 82. pontjában azt állapította meg, hogy ez a hiba azt jelenti, hogy a fellebbezési tanács elmulasztott megvizsgálni egy olyan tényezőt, amely az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél releváns lehet, ugyanezen ítélet 82. pontjában pedig azt, hogy az ilyen hiba a lényeges eljárási szabályok olyan megsértésének minősül, amely a vitatott határozat hatályon kívül helyezését eredményezi.

48 A Törvényszék ezáltal annak megállapításával, hogy az a tény, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét, a vitatott határozat semmisségét eredményezi, olyan tényező vizsgálatát követelte meg a fellebbezési tanácstól, amely az ütköző védjegyeknek a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőségének fennállására vonatkozó értékelés szempontjából nem releváns. Minthogy ugyanis előzőleg azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyek összességükben különbözők, az összetéveszthetőség nem állhat fenn, és a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képessége nem ellensúlyozhatja az említett védjegyek hasonlóságának hiányát.

49 E körülményekre tekintettel az OHIM megalapozottan állítja, hogy a megtámadott ítélet jogi hibában szenved a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezését illetően.

50 A fentiekből következően anélkül, hogy a másik két fellebbezési jogalapot vizsgálni kellene, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, amennyiben abban a Törvényszék azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna vizsgálnia a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét, és ezért a vitatott határozatot hatályon kívül helyezte annak ellenére, hogy a fellebbezési tanács előzőleg azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyek nem hasonlók.

Az indokolás megváltoztatása iránti kérelemről

A felek érvei

51 A riha WeserGold Getränke – bár nem kéri kifejezetten a megtámadott ítélet indokolásának megváltoztatását, és hangsúlyozza, hogy az indokolás nem sérelmes számára – vitatja az ítélet egyes részeit.

52 Először is az áruk hasonlóságával kapcsolatban a riha WeserGold Getränke azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 35. pontjában elutasította azokat a kiegészítő bizonyítékokat, amelyeket annak bizonyítása céljából terjesztett a Törvényszék elé, hogy számos szeszesitalgyártó készít alkoholmentes italokat, és sok gyümölcslégyártó készít alkoholtartalmú italokat. A Törvényszék azt sem vette figyelembe, hogy a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 39., 16. o.) 2. cikke alapján a kevert italok szeszes italnak minősülnek, és így ezeket az italokat a korábbi védjegyekkel jelölt alkoholmentes italokkal kellett volna összehasonlítani.

53 Másodszor, az ütköző védjegyek fogalmi hasonlóságát illetően a riha WeserGold Getränke azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem indokolta megfelelően azt a következtetést, miszerint az e védjegyek között fennálló fogalmi különbségek közömbösítik a köztük lévő hangzásbeli és vizuális hasonlóságokat.

54 Harmadszor a riha WeserGold Getränke lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a korábbi védjegyek közül csak egyet vizsgált, és nem értékelte az általa a felszólalás alátámasztásául hivatkozott többi védjegyet.

A Bíróság álláspontja

55 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ahhoz, hogy az indokolás megváltoztatása iránti kérelem elfogadható legyen, feltételezni kell az eljáráshoz fűződő érdek fennállását abban az értelemben, hogy e kérelemből az eredménye által előny származhat azon fél számára, aki azt előterjesztette. Ez az eset állhat fenn akkor, ha az indokolás megváltoztatása iránti

kérelem a felperes által előterjesztett jogalappal szemben felhozott védekezésnek tekinthető (a C-439/11. sz., Ziegler kontra Bizottság ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet 42. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Az ütköző védjegyekkel jelölt áruk hasonlóságára vonatkozó indokolásra irányuló első kérelemmel kapcsolatban rá kell mutatni arra, hogy ez a kérelem nem minősül az OHIM által előterjesztett jogalappal szemben felhozott védekezésnek, mivel a jogalap a Törvényszék arra vonatkozó értékelésére irányul, hogy a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna-e vizsgálnia a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét. Az ilyen kérelem ezért nem lehet alkalmas arra, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését megkérdőjelezze. Következésképpen a riha WeserGold Getränkének nem fűződik érdeke az említett kérelem előterjesztéséhez, amely így elfogadhatatlannak minősül.

57 Az ütköző védjegyek közötti fogalmi hasonlóságra vonatkozó indokolásra irányuló második kérelemmel kapcsolatban szintén azt kell megállapítani, hogy ez a kérelem nem minősül az OHIM által előterjesztett jogalappal szemben felhozott védekezésnek, mivel a jogalap a Törvényszék arra vonatkozó értékelését vitatja, hogy a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna-e vizsgálnia a korábbi védjegyek használat révén szerzett fokozott megkülönböztető képességét. Az ilyen kérelem ezért nem lehet alkalmas arra, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését megkérdőjelezze. Következésképpen a riha WeserGold Getränkének nem fűződik érdeke ezen kérelem előterjesztéséhez, amely így elfogadhatatlannak minősül.

58 A harmadik kérelem – feltételezve, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor csak az egyik korábbi védjegyet vizsgálta meg, amelyet egyébként a riha WeserGold Getränke nem is említett – nem alkalmas arra, hogy kioltsa a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel a Törvényszék általi téves jogalkalmazás mindenképpen arra a korábbi védjegyre vonatkozik, amely a riha WeserGold Getränke szerint a Törvényszék értékelésének tárgya volt. Az indokolás megváltoztatása iránti ilyen kérelem ezért nem minősülhet az OHIM által előterjesztett jogalappal szemben felhozott védekezésnek, és nem származhat belőle olyan előny, amely eljáráshoz fűződő érdek fennállását alapozhatná meg. Az említett kérelem ezért elfogadhatatlan.

59 Következésképpen a riha WeserGold Getränke által előterjesztett, indokolás megváltoztatása iránti kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az ügynek a Törvényszék elé való visszautalásáról

60 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

61 Mivel a Törvényszék a riha WeserGold Getränke által a keresete alátámasztására felhozott négy jogalap közül csak az elsőt vizsgálta meg, a Bíróság úgy véli, hogy a jelen jogvitát nem lehet eldönteni. Ezért az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé.

A költségekről

62 Mivel az ügyet visszautalták a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének T-278/10. sz., Wesergold Getränkeindustrie kontra OHIM – Lidl Stifung (WESTERN GOLD) ügyben 2012. szeptember 21-én hozott ítéletét hatályon kívül helyezi.

2) Az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.

3) A költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások